

כב ומיליל יי עם משה
למייד: כי מלאל עם אהרן
ועם בנוּהוּ למייד בראש
תברכין ית בני ישראל
תימרין להוֹן: כי יברכינך
יי ויטריך: כי ינחר יי
שכנתה למתך וירחם יתקד
כו ישב יי אפה למתך וישיו^ו
לה שלם: כי וישוֹן ית
ברכת שמאי על בני
ישראל ואנא אברכני:
א ורונה ביום דשיצי
משה לאקמא ית משפנא
ורובי יתה וקדיש יתה וית
כל מנוהוּ רובנוֹן וקדיש
יתהוּ: ב וקדשוּ וכרכבי
תורה א' מה פרט סותה לא: לה. הולין מס. כל
בניהם ס. כדר פט עקרוֹת שער נ. אמור להפ
סוטה לה. שייברך פסחים נ. וחדוק הפסחים
ק. יש. שא. ה' פנו אלך ברוחו כ. נה. ע.
ה. רוחה ז. מיליה. ח. רב: שמו את שמי על נבי
ישראל מליה. ח. רב: שמו את שמי על נבי
כח. ואנו אברכוֹין מס. וושם ס. כרכבי
ז. שבתאות טה. בנוֹת כו:

בעל הטרים

שנקראת עבורה: (כג) כה תברכו. להזכיר
זכות ואני והנער נלכה עד כה וככה יהיה ורעך

ישעיה

וְהַמִּלְחָמָה עַס כְּכָסָיס. בְּגַרְתָּהּ, וְהִי הַלְּרָכֶם, נְכָסָים
(ה) וְיהִי בַּיּוֹם בְּלִיחָות מְשָׁה. כְּלָוטָם מְנִין ("לְבָדָם")
וְלֹא כְּלָוטָם צְוָהָה וּדוֹקָה). יְוָסֵקְמָתָן כְּמַשְׁקָן כְּיִוְרָלָהָן
כְּכָלָה הַגְּנַמְּתָה לְמַפְּכָה: בְּלִיחָות מְשָׁה. גַּנְגָּלָהָן הַמְּלָחָה
וְלֹא חַסְטָן לְגַעֲזָה מְמַשְׁקָן, וְמַלְחוֹ אַסְכָּמָה נְמַשָּׁה, נְפִי
שְׂמָךְלָהָן נְפָצָה עַלְיוֹן לְרוּתָה מְפִינָה לְלָבָן וְלָבָר כְּמוֹ
שְׂהַרְלָהָן נְפָרָה לְרוּתָה גַּעַזְתָּהָה, וְלֹא טֻמָּה תְּמִינָה
הַמְּקָרְבָּה. וּכְן מַיְוִז דָּהָה, נְפִי שְׂמָךְלָהָן נְפָצָה עַל
קְמַרְבָּה, שְׂהַרְלָהָן וּכוֹרְסָה לְדוֹהָה מְהֻנָּה הַפָּר נְסַעַן
לְלָבָן וְגוֹן, לְפִיקָּן נְקָרָה עַלְמָנוֹ, שְׂהַרְלָהָן רְהָה דִּין דָּה:
בְּיּוֹם בְּלִיחָות מְשָׁה הַקָּרִיבָה. וְלֹא נְהָמָר יְוָסֵקְמָתָן
מְלָמְדָה כָּל צְבָתָה יְיָה הַמְּלָאכִים סִיחָה מְשָׁה מְעַמְּדוֹ
פְּנֵים שְׂמָקָות, פִּים נְכוֹזָות. זַיְחָנָה. יְמִין נְקָה קְנוֹן:
(ו) יְשָׁאָה' בְּנֵי אַלְיָה. יְלָנָס כְּעָסָה: (ז) וְשַׁבְּרוֹ אַת
שְׁמִי. יְלָרָס נְסָס כְּמַפְּלָס: וְאַנְיָ אַבְּרָבָם. לִיְלָהָלָה, פְּ
עַיְקָר שְׁפָתִי חַכְמִים

הלה לה מהו מטבחם דהטיח נולא נולא: נ לדג מלמר דכפי מיו גף לה יקחמו מדין. נלק מהזען ופיירוז כמו נמלנלה נולא נולא. יונר מתורת נורא. חילן לא פחתון: ס פסיירוז נלען כו וווער-ען הקהילה קפונען: ע' וחיה מלט חמוץ צב אל מאכון וגינוי. מלען לאס אל נוי ישאלל טיסין נולס זומעניש גאנטליים: פ דאס קפ' טהו' נירלעס גאנטלו' ה'כ'

ז' כור ה' לזר את כל עננותו: אשר נשבע לה; (זהליט קלב. א'ב) **יראה בירתך זדור** (מלכים-א. כב, טון)

1

טפוחות

ה

ספמאניך. חווילס ממלכ' סלטנישס
בכל יומן נגמ' ממעטמיין. ממעויש
לעם פולול למור גאנע פם נפמוד
ולודולן: מטהאלקן. גאנזיס דקה
דעלמאינע נגען נמרל פ'יק (ה' ט')
לדרקה נצעיט נזלאיס ומוממלקם
צעטלאס וונתלקא טומחה עלייה
נדזוק נפי סקץ נכל מוד וויאד
וונטמאן זאברוצין גאנס נראס טן

מוסך רשות זעטן: נא נספלנסי קו. מרוכז גלענות:

130

ורכנא מרבען דשלים מסבתיה עבדנא

עבדתא

הנחיות למסקנות קומת שער העצמות במקומם המקורי. ומי שזכה לשלב סיג' לאג'זס והוא שוכן ומשולח מן היזטבש במקומות הנហאות והריהוטים המקוריים, יוכל לשלב מחדש את המזון המקורי ולבסוף יזכה במזון שמקורו מזון המקורי.

נהלת יעקב אביך ונוי לא כאבגדיהם שכתוב
טו קום התחזק בארץ לארכה ונוי ולא
כמצח שכתוב בו כי לך ולחרען אתן את
כל הארץות האל אלא כיעקב שכתוב בו
ופרצית ימה וקדמה צפונה ונגבה ר' נר
צחיק אמר ניצול משעבון גלוות^ט כתיב הכא
וזרכבתך על במתין ארץ וכתיב החטם^ו ואתה
על במתויתם תדרוך אמר רב יהודה אמר רב
כל המעונג את השבת נתנוין לו משלאות
לכון שנאמר^ז והחטעגע על הד' יותן לך משלאות
לקך עונג זה אני יודע מזו כשהזא אמר
וקראת לשבת עונג ע"ה אוומר זה עונג שבת
במה מעונש רב הוזה בריה ודרב שמואל בר
שלחת ממשמ"י דבר אמר בתבשיל של תדרין^ט
ודגמים נדלים וראשי שומין רב חייא בר אש
אמר רב אף^ט דבר מועט ולכבוד שבת עשו
הרי זה עונג מא' הדא א"ד פפא בסא
ודרשנא אמר ר' חייא בר אבא א"ר יותנן
כל המשמר שבת כהכלתו אף^ט עודב ע"ז
[כדרו] אנוש מוחלין לו שנאמר אושורי אנוש
עשה זאת וגוי מוחלין אל תקרי מוחלין אלא
מוחל לו אמר רב הוזה אמר רב אלמלל שמו
ישראל שבת ר' ראשונה לא שלמה בהן
אומה ולשון שנאמר יוודי ביום השבעי יצאו
מן העם לקלות וכתיב בתריה יובא עמלק
אמור רב כי יותנן מושום רבינו שמעון בן יוחי

טביה אוד השם

וְשָׁמַרְתָּ בְּכָל־**בָּנֶיךָ** וְבְכָל־**בָּנֶיךָ**

— 1 —

טומן ומטפורה
וגם בעלה מפס. רענן
וירג'יל היה דילטן בע-
רבות נדי בעלמא, ודומה
הנשאלה בשאות אה. רענן
שאצט מבסוגת כיכ' שיז-
בון, ומיינטן. פיטר כיכ' קד-
מיה, ומיינטן. ז. שאנן שוט און
אל ליסין בתעלתו הדס-

רבי נסיט נאה

רב נסמים נאות

ר' יוסי היה תלמידו
סבכיסי שבת בטהרא
ומצאיו שבתוות בפיו
ר' שטבניא היה נමוץ
וחומרתו שוקעת שם בעוד יומם
ר' יוסבה מקלין עליון
שבתוות משפטית הומה אצל

2

בפחות מ עשרה. מונה פרק
וניגים בן דמיון, וזה מופיע בכל
בגדים הנקראים חלון גלון פדרה וולנס נסליים
בחלון בן גלים וזה מופיע טרלטיס
הנקראים מולט לדון ואטרטולטיס
מוליס מה מלט דכליס מן המין:

ברטינגן צפ"ג ב' דכומות (ז' כ"ד):
חכני ל' מהו לא נאלו מונחים מונחים
כՓיס לוייטן מינצי' מלון דהמר
מלון מרכומה לוייטן קאי מיל'
סראומס דען מיטס טול טול נצירות
כՓיס דלאוק פטה סטה גל' ופירקס
רט"י דלאוק פטה כה מנרכו להטס
ולג' ויס' ולו' פטה מלון נטה נטה
מכ"ל חלון דהטור גו' ליטן כפי':
ואיבא' למוה מלון דהטום נפרק
כל לתמי' (צמ' סוף ד' קי"מ): מה' ר'
יזמי מימי גל' עכני' מל' דנרי' פדרי'
יזע' הלי' נצמי' צמלי' כהן ט' הווערטס
לי' מפל' מל' לדוקן מל' מולן
ומצמפע לדלוק דיכאים טה' טלה' טלה'
לצץ מלקטמע יוזע מל' נצמי' צמלי'
כהן זל' לדוקן לדוטס נציג קומר
מל' קיט' כל' כהן נאמס' וט' לדרי'
יזין נטמ' קומך טה' וט' גל' טה'
טיג' דוקן לדוטס' וט' דמדכמת
סיטופוטם (צט' ד"ה ט' אט') גל' יצע'
לי' מה' חטוך יט' כר' קומל' לדוקן
ט' גל' מאנס' ניכא' גנטעלן צלאאליט'
המרא טורה נצץ ט' ישטול מל' מכ"ל'
טל' מל' גנס ר' מיפיס' דמדוקן
דיכאים קומלו' וקטה' ולטיך' יט'
טוגר טמפס' כדי גל' יטער מל' דנרי'
טבורי' לדטילנו' גל' יט' מגנד' גלבם

קכח (ט) אין נשיית כפירים פחותה מני. פליק (כמג') [כ'] מגילב דג' כי' ג' ומטרל זס מזוז ליטו צ'לן דמר טקיזות ווילן למ' טקיזות
ח' קומין פאנר.

הלוּכָות נשִׁיאת כְּפִים

סימן קכח

פורט רמוני דין המבוואריס בזה הסימן

(א) אין נשיאות כפיפה בנסיבות מסוימת: (ב') כהן נשוא והוא כפוף
אםתי עבורי בעשיה: (ה-1) חילוץ מגעלו וטליז ידו וברוך על
נשלת ידיים: (ז) כל כהן שלא עקר גוליו ברזה אינו עליה:
(ט) כשעורך גוליו מה מחלפל: (ג') והיאך עומר בזקן. שליח
ציבור קורא לשניט ולא לאחד: אם שין גזמו מפסיק לירוח
כגון: (א') כשמחוזין פניות הכהנים לאם מה מבכין:
(יב') מגביהין ידים וכיצד הולקים אובצעותיהם: (יג') כיצד מפרק
אותם שליח ציבור. כדי עזין הקלה אמר: (יז') באידה לשון
הצדקה קול פרברון: (ט') כשמחוזין פניות מזבחן ואימתי כופיפן
מחלפלין: (ט') אימתי מחוזין פניות מזבחן ואימתי כופיפן
אובצעותיהם ואימתי עוקרים ולהלום מהודון: (יז') אין מחוזין
פניות אלא ורק מן: (יז') סדר המפרק עם הכהנים והכהנים עמו
עם הצדקה והצדקה עמה: (ט') אין שליח ציבור רשאי לענות
אמן: (כ') שליח ציבור שהוא כהן אם נשוא כפיו: אם לא כן
המקרא להזוכה שליח ציביך מתחלה תפלה ייח לא קיירא: (יב') אם
מפרק לכחן חזיה: (כב') המקרא ציד להזוכה ישואו: (ככ') מה
עשין הצדקה בשעה שהכהנים מפרקין: (ככ') אם שאחדו והבטים
אימתי אmins בכללו ברורה: (כח') וזה שמללה כהנים אם מפרקין:
(כח) אין הצדקה אומרים פסוקים בשעה שהכהנים מפרקין:
(כח) אין כן רשאי להוציא ברכיה: (כח') אם בירך בצד יול
לחזר ולברך בצדior אורו: (ג'-לט') מה הם הדברים הוטלים
לכהן מלשא כפי: אם יש דבר שפוטל לכתן מלךרא בתרזה
ראשון:

א) אין נשיאות א) כפיהם בפחות מעשרה והחכניים מן המגינים: ב כל כהן שאין בו אחד מן הדברים המUBLICין ציריך לישא כפץ. ואם אינו

א אין נישואות כפirim בפחות מאשר. מכאן
לט' כמהnilא טעם (כ): לן פולקין לט' שם ו-
לט' נפישס פוטם מעדרה; ומי' ש והכהנים בן
אלמאניס' (פפלא פאי' כת') וכוכב ק"ר מתוט (פער שם
๗) לטעמו מות דילגיס צלול נילא לדלמאנין (כ'
ספדים נצורה וטמיס ט' גלמיין: כ'

ב-ג כל כהן שאין בו אחד מהדברים המעכבים צריך לירש את כספו ואם איןנו נושא שבר בשלש משה. מימלך

טברלו מפס ולג' זיס ממעט דלאויס נעלס מלכ' מיקור צחה מלפיז
טקיינע גזעה טפלט טס מניך עס קאיס מלמיס וויפלט גען יאנץ מסער קרא
הוניג נעלט לויין ולטהור נקס נעלט שטחט טס כפיו כלג' ווילג' נאנט
דאשען טבנה וכדי צולג' יטבר על דמי פניעו טבנה לדוין ווילג' ערלו
וור' ה' דחי' דיליכ' טקיינע גלען אלון מזות זען: וילג' נרלה מעיק
ככל פריקט זיס' וגס גען פירץ מסער קראזנו וור' וויפלט לה דליך טפַּח
קשי' דזוקט טפַּלכ' כהיס' גנטלט ליס' דיליכ' (וילט ט' כ) ווילג' מהאר
טבנה לחוקן ומאנץ לילט מסורי עטה ולעכ' קוממי' גטומופט ריי גען יעס
ליין דטפַּלטס דמניך נעלט פריקט זיס': כל' כהן שאין בו אחד
טומל דע' יאנט עט' ק' לי' כל' כהן דשטיין מעלה לדוין מעט' צפטע עטה כה

פרישת

(ט) אין נשיות כפים פחות טרי. פליק (קמֶל) [נ'] למגילה דף כ"ג ומשתל אס ממות דרכו כלל דם סנקזעה ולון דם זעקה:

הגהות והערות

כג אן בגלו הדרופוטים והראשוניות הנוטה בכל מפלס "גשאות כפיפה". ודרופוטים שלפענין תוקן "גשאות כפיפה": ב. לפ"י שם בכל השמה עיל:

כתובות

גופא דמיינין עלה מגדולה חזקה דאייריה בנשיםות כפים דבוקה בחבריה וauseג דלפי'ז הא מוקשה ואלא מאי גדרלה חזקה הו'ם לשונרי ומיעקרא היו נשא אין כפיהם נגבילין بلا שם המפורש והושחתה בבית החבירה בשם המפרש אפיקלו כי נחאה ליה לשוני גדרלה חזקה לענין אכילת תרומה גופא דאייריה ביה פשטא דקרו רביעיך מילתא גדרלה חזקה עין מה שכטבתי בחידוש פרק עשרה

בתומפות נירה שני הכהן דריע וחוקתיו וכור ואבל קשה רופש
סעירא עכ"ל, זה הנשך רוקא לפירוש ר' דלפרש"
ודאי המקשה הר יע' רטבעמא דריע וחוקתיו שלא מצאו כתובם
המיהיחסים אין להעלותם ליחסין. וא"כ מקשה שפדי מה הניחם
לשיא כביהם הא איכא למשח שמא יעולם ליחסין ועל זה משני
שני הכהן דריע וחוקתיו כין לאיל בקרשי המקדש לייכא:
למייחס אבל לפירוש ר' בת קשה וכל עיינו במהרש"א:

ואלא מי נדולה חזקה וכור. ויצין בתוספות. ולפי ר'ית דבסמוך קשייא לי מאי מקשה הא שפיר אמר גודלה חזקה דעת'ך דריש חזקתייהו שלא מצא כתוב המתיחסים והוי מיחסן אותן אחר בני ברניל' פ' ב' הינחס בחגיגות ובעקברא צ"ע:

בתוספות נראית או רופא בו תימה מה תול'ה באכילה בר. לכאורה
 "שלחמה טובנה על תמייחם ודכארו מה שמע להרי"
 בכלה סוגיא זהה לפליוני מי מעלה מתרומה לייחסן אידי' באיליה
 כראמרן נמי תרומה עצמן מיתה. ובחלוקה על הגון לא שיך לומר
 כך דשמא לא ייכלנה אלא ייכרנה לחייב אחר. אלא על כרחך
 דרבאכילה אידי' וכמו שכתב ג'ב' מורי זקנין זיל בספר מגני שלמה
 ע"ש בארכיות. וכותב ג'ב' לישב קושית התוס' ושם עבד הוא. שכבר
 ששבה וש"י זיל בענימת לשונו לעיל בסמוך כד"ה מעlein מתורמה
 ליהיחסן דאייר בראה שמאלין אותו בחזקת הנהן אל' דמלבד זה
 נראה לישב קושית התוס' ולא חישין כל' לומר מסתמא שם
 עבד הנהן הוא לענן יהחסן, דמיכירין ישראל עברים שבויים. דאי לא
 תחימא הci מא' אידי' ליהיחסן אף בלא יהחסן האיך מתירין לו לישא
 אשא כל שם עבד הוא. אלא על כחך ולא חישין להבי' כמ"ש
 בתוספות בעצמן ברף הקודם כד"ה אבל אין לנו וכו' דarf לענן
 מיהיחסת ממש אין הטעם משום חשש ממור ונחן אל' משם החלות
 והבהיר ואיה מהחולץ וא' מכמי ראייה גופה פשטה טפי דלא
 כדבעין ע"א להונגה הינו שם ישר'ל כשר והוא דרובו עדלמא
 הבהירים לפניו בחזקת שוואים נינוח טפי מכחינו, כן ונאה לילך.
 וההדר מאקסין לקמן סוף פריקון ולטמא עבד הנהן הוא הינו שם
 דרשמשע ליה דאיתלו בקרוא עלי' ערעור אידי', כמו שאפרוש שם
 במקומו בעזה" זדו'ק היטוב. ועוד ונאה לדי' לפיו מה שביבנו
 בתוספות פפלוגת דעלמי לזרוכה ליהיחסן אידי' מלחקה על הגון
 אפ' אה' את' שפיר נמי הא דמסיק הש"ס חרומה דמיתכלא בצעינא.
 לדמשה' לא שיך סברא לרשותה ען מיהה דרכין ובצעינא מתכאל'
 אפשר שלא ייכלנה אלא ייכרנה לחייב אחר ולא חיש' לגול בתנים
 שהואר מן שאן לו ותבען. משא' ג' בשעת כפנס דברהesi לא
 מחציף נפשה ואיכא מיהו איזור עשה וגם זה נcum לישב תמיחת

בד"ה וכי מפקין מתרומה ליהדות וכור ריב"ס לא נידים לה וכור עד סוף הדרכו. ולפי"ז משמע ואפלו מתרומה דרבנן אייכא למ"ד דעלילן ליהוסין. ואעג' דלעל אמרינן וטעמא דמ"ד מעילן היינו ממשם דתודה ענ' מיהה. צ"ל דבתרומה דרבנן גמי שיק' האי טעמא ביכין דאייכא מיהא שם מיהה בתרומה דאו"תית. וכן ממשמע בסמוך לעיין במחש"א זיל בד"ה מא לאו ליהוסין לא לתרומה כו ע"ש.

שואל ומшиб מהזריק ח'א סימן ר'וב ד'יה והנה כי:
מהרש'ם ח'א סימן ר'וב ד'יה ובפישוטו, ע"ע מהזריק ח'א סימן קמ"ט ד'יה
הנה א"י:
בהתאם במת פרטם אר'ח סימן ר'וב ד'יה ותשובה:

נאמנן עליהם היינו מושם חזקה אין אדים חותם ולא לו וכיוון
דריאכ' החשא גומelin תח' לא שיך הא חזקה ומ"ה אין עם הארכ'
נאמן להעיר אף בשל אחריותם. משא"כ במתני' וביריתא דשני כהנים
שם בחזקתו כשרותו תח' לא פסליין להו מושם החשא גומelin ולא
קשה דרבנן אדרבנן אלא הא דמקשין מעיקרא הדיינו לאוקיימתא
דאכבי דשני ר' יהודיה אדר"י מושם דברמאקי הקיל אלמא דברמא
לא שיך החשא גומולין עג' וחוחיש בשני כהנים א"כ מקשה ספר
דרבנן אדרבנן דלא מסתבר ר' יהודיה וובן פליג'י בסכירות
ההוכנות משא"כ למסקנתו דטעמא ר' יהודיה מושם מעלין מהרומה
ליוחסן את שיפר ר' ריבנן חייש טפי לגומelin בדמאי מטעמא
פרישת ור' לא יחש כלל. בו נאנק ל' בכת וגד'ק:

בג' ד' הקשה זדר' שמואל מורדין ומיעקרא דובי בעי למיטריך וכבר
 והוא כלא נומלן על ברוך סבר רבי הוהה בשילוי פזקון
 רטעלין מתהומה לחחסן עכ'יל. וקשיא לי טובא דאתני מא' קושיא
 גזה' דהוה ידע שפר רדי' סבר מעלין מתהומה ליהיחסן אתני הור
 סבר מיעקרא רבלא חושא דגומלן לרוי' נמי מעלין לתהומה על פי
 עד אחד והדינו יתון לו תהומה אבל בלא עד אחד אין לייתן לו ואע'ג'
 דתהומה עון מיתה דשما לא' איכל אלא ימכו לךן דליך אל גול
 כהנים בעלמא ובאה אפשר חדש. והוא רטעלין מתהומה ליהיחסן
 היינו מאכילת תרומה וטעמא דאמרין בסמוך בשמעתין כיון דתהומה
 עון מיתה ולכארורה סוגיא דשמעתין מוכחה הци'יא לא' תימא הци'
 מא' איצטרכן למייר ה'ם תרומה דען מיתה וחופך ליה דמן
 שמעת ליה דאמר מעלין רדי' ואיזו סבר דמהאי טעם באען שנים
 וכיכון דאיכא שני עדים פשיטא רטעלין ממנה ליהיחסן אלא על כרך
 דהה דאמרין בסמוך ה'ם תרומה עון מיתה היינו לשנירוא קמא
 רטעלימה דרי' משום גומלן הוא בעלמא בגי' בעד אחד. וא"כ הא
 רטעלין ממנה ליהיחסן הינו משום מיתה. משא'כ' למאי דמשני
 ואיז בעיטה אימא בעלמא לתהומה ליהיחסן פלייג לא דרכין לטעמא
 דען מיתה אלא דבעין שנים משום רטעלין ליהיחסן. ושיטת הר' ר'ז
 שמואל מורדין' איפשר לישיב עפ'ם' שה'ם נפ'ם' מהלהות איסור באה
 ה'יא' וכ' בשיטת הר' ר'ם' דהה דאמרין ה'ם תרומה דען מיתה
 פירושו כוון דעת מהיה בעין שנים מש'ה מעלין ליהיחסן אלא
 רטוגיא דשמעתין ושיטת התוספות לא ממשע הци', והגראה לענד'

בגמרא אבל נשיאות כפיס דאייטר עשת, ופרש"י דכתיב כי תברכו
אתם ולא זדים ולאו הבא מכל עשה עכל. מכאן
מקשין קרשא עצמה על הא דאיתא פ' כל כתבי נשבה קרי' עכ"ל. אמר
רבנן יוסי מימי לא עברתי וכור'i אם אמרו לי עליה לדעון התי' עלה
וכתבו שם התוספות לא יעד ר' מה איסור שבור העלה לדעון
וחתמו עליו ריבים היאן אישתמייטה לר' בעל התוספות סוגיא
ערוכה דהכא ונחקרו לישב. ^(ט)נויאה לנוינ' דלא קשי' מרי' דעל
כרחך הא דדרשין כה תברכו ולא לזרום היינו בבית הבחירה דזקא
כדייתא בסוטה זילח' עכ' עכ' דעיקר קרא בבית הבחירה איר' והם ודאי
אסור מושם שמבריך בשם המפורסם אבל בגבלין ליתן קרא שפ'ר
הקשה ר' מה איסור יש ברוד דלא יהא קורא בתורה ואי משום
ברכה לבטלה מסתמא ר' לא בירך שאננה צרכיה ואיזהו לא
קאמו אלא וחורי עלה והא דאמירין הכא דאסור עשה עאי' דאייר'
בגבליין כדאמרין רקמן שיאית כפיס בכבול וראי' מ"מ הכא קאמרו
לרכותוא דאייכא למימר אין מעילן אפיילו מנשיאת כפיס דבית
הבחירה לויחסין כוון לדיליכא אלא איסור עשה. אבל מאן דאית ליה
מעילן היינו מושם דברהיטא לא הו מחייב נסחיה וזה שיק אפיילו
בגבליין, בן רואה לי וורייך:

שם נשיונות כפיט דאייסור עשת ופרש"י רבתי כה תברכו אתה ולא זדים. ומכך מכיון קשין קשין עצומה על פירש ר"י בפרק כל כתבי שכותב דלא ייזה מה איסור ש בדור העולה לדוכן. פ"ג ונראה לי לישוב דודקן בבית הכהנויות קאמר האך דאייסור עשה להזיכר בשם המפורש ובכאן אמר קרא דכה תברכו בשם המפורש משא"כ בגבוליין דין מברכין בשם המפורש שפיר קאמר ר"י לא ייזה מה איסור יש והא דקאמר האך דאייסור עשה אע"ג ואידרי בגבוליין אף' הגיט לרבותא הרבה ראנך אף מגשיותם פבים רבתי הכהנויות אין מעליין ברכוכח בפוגני

הלוּכוֹת נשִׁיאת כְּפִים סִימָן קַכָּח

ב באר הגלה

א מגילה כ"ג
ב מوطה נ"מ
ג רמנכיס קוֹף כ"ח

• 7

א) * אין נשיית כפים * בפחותות (ה) מי' והכהנים (ב) מהמנין (ג) * (ולein נל' ליטול כפיי (ד) לפי עס קניות מלחים) (כפ' ג' לכטמות*) * דוח טונר גנטה ומוקפ' פ' כל כמ"פ ה' דעת ר' מא (ג) [ה] ליטור יט (ה) גור טומלה (ו) וופאל עס קניות מלחים פמי וו'ע: ב' כלל כהן (ז) שאין בו אחד מהדברים המعقבים אם אינו עללה לדוכן אע"פ שבittel מצות עשה אחת הרי זה (ח) כעובר בגין עשה * אם היה

שער תשובה

וְהַמְּדִינָנִים הַלְּיָלָה לְדוֹקֵן וְנִילְיָה מִכְּבִּיג' קְדֻשָּׁה רְאָה :
* דָּרוֹן בְּעֵשָׂה . מִין מַמְּסָדָה כְּרוֹתָה סַכְמָנוֹ וְלִדְכִּי דָּקוֹתָה גְּמָרָה
דָּקוֹתָה וְדִמְצָות נְגִיטָהָם כְּנוֹת וְוְכוֹלְרָהָם נְגִיזָה יְסִידָם מִמְּמָאָה הַלְּמָדָה
סַמְּלָה אֲנָוֹתָן נְגִזָּה מְלָכִי דָּן סַחֲתָה כְּנוֹת וְרַב צַמְלָה גְּמָרָה
גְּלָבוֹן יְצָרָה וְנִוְיָה גְּנָכָה כְּנוֹת סַחֲתָה כְּבָעָם תְּמָפָלָה דָּחוֹתָה תְּמָה
סָלָרָה כְּרוֹתָלְמָי פָּדָרְמָנִית הַלְּמָיִינָה כְּדָלָתָה כְּפִיסָּה גְּלָבָה גְּלָבָה
צָהָרָה רֶקֶן קְגַמָּה דָּבָרָן דָּבָרָן סַמְפָלָה וְמַלְוְוִיחָתָה גְּלָבָה גְּלָבָה
כָּלָל מַדָּע דָּלָגָה פְּלָלָה גְּוֹלָבָה גְּוֹלָבָה כְּרִיךְ דָּלָגָה
יְזָהָרָה גְּנָרָה כְּמָלָחָה כְּמָמָנָה חֹתֶם הַפִּילָוּן כְּלָל כְּבָעָם חְפָלָה וְמִזְמָרָה
סְמוּרָה גְּמָס וְלִגְמָס כְּמָרָחָה שְׁמָמָה לְהַדְרִיקָה מִתְּמָתָה נְקִילָותָה . וְאַולְיָה סְמָלָה
צְרָחָה תְּמִינָהָה אַסְטָמָלָה הַלְּיָלָה מִתְּמָרָחָה כְּמָרָחָה . וְאַלְיָה סְמָלָה
דְּטָמָס מִמְּגָדָה אַסְטָמָלָה דָּמָלָה כְּבָעָם כְּפִיסָּה דִּישָׁה מִגְּרָדָה כְּמָסָה
גְּרָגִיר דְּלִין מִתְּמָרָחָה רְכָן כָּלָל שְׁמָמָה כְּפִיסָּה גְּלָבָה כְּוֹגָד צְחָמָרָה
חַלְלָה כָּלָל בְּגִילָה מִלְּפָאָה כָּן כָּן בְּגִילָה כְּרָוֶב מִכְּמָנָן כְּלָל גְּלָבָה
סְמָה לְמִזְמָה לְבִמְתָּה כְּכִיסָּה וְלִכְנָסָה : * אֶם הָהָה בְּבָה . הַלְּפָמָקָה מִסְמָה
מִזְמָה נְמָסָה : בָּ (ז) שָׁאָן בְּ אֶחָד וּבְרִי . כִּי לְקָמָן בְּמִקְמָן וְאֵת
קָרְבָּה דְּנִירָס מִמְעָלָס לְגַדְעָן לְעַלְלָה כְּמָן סְמָן מִזְמָרָה

שער הרצין

(6) פ"ט ולו"ז ומיל"מ וממן נתמיס: (3) כן למחה ד"ה וכן מטעם נכלהו סג"ה שמספרה לארכ"ל כדנמייעו: (ג) פמ"ג:

ארבעים ושמנה ביריות. כל ימד משלול זיך מארה מלמד אומני מ"ס כה: מוציא הר נגידים. נפי צלע המר יוכט מלין כל התוועה חילג מותם צפיפלא: ומכנית אהל מזעם. אלה מר שארוקם אמאזקן מעבר קאנ"ב טש מס' פישט ולמזו כל המוטה דכלמות וצנ"ר ט' תורה או"ר מלי מלהל מעד למל'ו (וילנא) (ט):

כללות נאמנו בסצ'י. נקם נמליטה
 מורה נקיי ולט נמפלטה ול' גאנ
 צמי' לומער (אטעס כ' חפסע מעלי'ו)
 לת שולטיך וטל' צלטיך ולט פיטר
 מפַן דיסס לייד אנטקסטה ל'מווערט
 זוכחת וווטס ולט' צל' טלה ונטפער
 ווילער נעלאל מועד פירטאה: גונתוליש
 בערובות מואב. מפי מטה לאטוליש
 מ'ק קדרילו לייס כי יטטטטל ללק
 ער' קני ווילאל מועד דעל' של' ור'
 טמען קיל כל'ע' אנטק מרי מיאו:
 ר'ש ברבי יהודה אמרו ארבעים
 ושמנה בירחותן, נכל' חד צל' צק [אשאיג פ' ט']
 מלחום מלך פטלעם מליפס וווענט
 מלחות וממיטס כמינן פסי' (נמיין)
 [גמץ'ן] טכל' חד גנטה מוט' על' צל'

וקנִי לֵה צָלָמוֹ: אֲלֹא הַהְבָא עַל
 הָעֶרֶה. נָמֵת לְחִיטָה וּלְלִדָּה מִמְוּר וּמִמְקָן
 נָסַטָה צָלָמוֹ נָגֵן צָקָל וְלִטְוּ מָלֵךְ
 שְׁמָה סָמֵךְ לְפָנֵן טַמְדוּגִי מִכְּבָסָה
 וּשְׁעַדְתִּים עַזְתָּה סְכִינָה מִלְוָיסָה תְּלֵא
 טַמְדוּגָהוּ נָגָנוֹ פְּקָל וּמַקְלָה. וּמִזְוָעָה
 נָתָת כָּלָחָם לְפִי פְּשָׁעָה. מְחוֹזָה צָלָמָה
 טַרְמִית גָּנָן שָׂמֶכֶת נָשָׁס מִתְּנוּנָה וּלְחַטָּאת
 חַטָּאוֹת וְעַסְתָּה מִתְּמוֹנָה כָּלָס גִּמְעָם לְסָטָן
 לוּמִיקָּם כְּמַה מָלוֹה. שָׂמֶכֶת נָשָׁס כָּלָמָה
 שְׁמָקָם לְמַעַמָּה מִצְמָה בְּגַמָּה. רָבָרָנוּ

כלן רעים נסרים. מנגה טור מופת מהם לחס סאטל קומלן דנדער וויליא
ויליא רעה נטמבר נטט נטס לובלעט קומליו זאמיטן גאנדייקס מיט אטמאט.
פנטום נטט מיט זונרט נטט מיטה. מנגה מאנטט נט יוטס
כל גאנטט מאנטלה עד נזיך מיט זיך זיך זוילט'כ פנטום באנטלה
כתה דאנטם ציציך (כ"ר) במדינתה אומר אותה שלש בערכות. שטפאטיקון [עמ' פג]
ו עיין להן נמקדש ווילץ גראן כלו סוס ספקק ווילץ מפלט נגמלרל: [נקא פג]
ביבטן

רבי שמעון מלול אמר גמ' ר' כמי מפסיק לנו ב' צוותם וכו' וזה
ל'ך מהמר קין לך ל' ונבר והבד קין הטענה דלחן כוונת
מליה מקפץ' כירויות שאס' מארה נברך וול' דעתך להלוי' י"ב
ומתול' כביך ננד' כל עטט וצטט ו'ג' נבלול' י"ג צבangle ו'ג' צפרא
כט' ג' מ"י ס"ז ס"ג
כלול' לא' ר' ס"ג
אשן' מ' מ"ז ס"ה ס"י
קח' ס"ה ג'

לא : ז"ז ס' מאכ"ה : ולעתות גאי קל"ג ברכות וכן גאי טרי וקן גמרות מוליך גאי קפנ'י . נמייטו :

וּנְשָׁתֵּל

את משה וגוי ובוחן
הברית הזאת ונ' נמצאו
מצואה ומזהה ר' ש מוציא
ומבנין אהל מעיד שב
תנאי דתניא רבי ישעיה
נאמר בסינוי ופרטות
אומר כללות ופרטות
באهل מעיד נשחלהש
לק כל דבר מצואה ו
שללא נברתו עליה אהיל
ר' שמואון בן יי' יהודה
משמעותם רבי שמואון
שהבחינה בתורה של לאו
ושמנה בריחות של ש
אלפם והמש מאות וה
רבי שמואון בן יי' יהודה
משמעותם רבי שמואון אין
שבריחות של ששה מאות וה
וחמש מאות וחמשים
משדריאן ששה מאות
והחמש מאות וחמשים
משדרשיא ערבה ויעז
בינייהו דרש רבי יהודא
רבי שמואון בן לוי קיש ו
נאמה אליא בנו ואך
אשר עשה פסל וומכב
אליא זה הבא על העורו
עובד כוכבים ועבד ע
אבי ואם של זה שבקב
אה הרבנה על הד גבר
מה תלמיד לומר אם
על הד גויזים וכחיה
כבר נאמר אלה יעוז
על הד גויזים וכחיה
הקללה בהר עיבל
לקלה יוביל יהו כ
לקלותה תלמיד להדר
אתה קורמת לקללה
קורמות לקללות ולדר
לומר לך מה קללה בכ
ומה קללה בקהלין הקור
ומה קללה הבעלופרט
ברכה אלו ואלו עז
מןני ברכות ברכות אתה בבר

ול' מה להלמי
לממלר סלי' דערתת מוחט וכח אל
הייל' ר' טמפלן גמורות מוחט כל
יש לנו מיטס סוף נקי לא דבש
למיימר אין לך כל דבר מלך ומולא:
רב' שמואן בן יהודה דרביהם
שכללו ונכרתו ברכיס עכללו ולח
גפרטו [האר לי] כן הדר ל' ייחון
משמעותם ל' טמפלן דרכ' צהיר כללו
ויהי מן הכלל נלמד לנו לנו מילא נל
טולש יהי אהיל לנו מילא נל הכלל כללו
לול אהיל לנו לנו זכריך אהיל דבש
ונכיס גתמס ומכל נבאי דרכיס
הארה ולי יט טרכ טפלת רבי
סatisfaction נק האיקס למיר או תחוץ
ולכיניך צבוקה אהיל דרכ' סטל דרכ'
ההה כפוך אהיל לנו קיס אהיל דבש
הארה ולי יט טרכ טפלת רבי
סatisfaction נק האיקס למיר או תחוץ
הארה שמא רבי שמואן אין חלפה
הארה או ז' כי' צלמה דהמרא דבש
סגול גדר ייר האורה נכס פמולע דעל
סדבור סה קרע ארכ' יטיאו ווילר עלי^{וילר עלי}
לכסקס ר' אהיל נכס ר' גתמס גדר'
הארה מהו לוייה שמאל ומקה והארה
שפוקן בדור לאחיה לול' יר' יטיאו נכס
או בדיל אהיל' אהיל נס' נכס רבי
הארה כל' אהיל נס' נס' נס' נס' נס'
שם נס' נס' נס' נס' נס' נס'
כחו להמייק והזחיק הא' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
כרכ' להמייק רבי מהל' ח' ז' ז' ז'
טהרא תק'ה נטשות גל' גטטי מותה
צילון גל' גטטי טרכ' גאנט' (גאנט')
שי בדיל האחים גל' האחים הולוד מון
הארה תיל' מהחווקה נס' נס' (העיל' נ)
אמור כי מארליך בעבד ומייכו
ועבדין כ' כהו מהו רבי
כמיימר ליל'ס בז' יטיאו קבל
טלו כה חד מיטללאן מהר' ג' מותה
ז' ק' ר'
כמיימר ליל'ס בז' יטיאו קבל
טלו כה חד מיטללאן מהר' ג' מותה
ומולאנס גטניות נס' מותה לאפ' ומתק' ג'
וטלאנס אלפ'ים וטלאנס אלפ'ים ומתק' ג'
בקבנ' מרתקון לא' יטיאו מעין
ולמי' לאינ' ורבי שמואן ציס'
ינט' פמיס' וטלאנס אלפ'ים ומתק' ג'
פמיס' מתקון נס' נס' קובל' מעין:
ברכה מה קידום קילא
הארה מעריס נרכות טו' מהריס קילות
טלהת נס' מה' גרכטה ובקלה קילא
נהמת' גרכטה גרכטה:
ואמד' אתה של' ברכות יומקחש ברוכה אתה בבר

חֲסִיפָה שָׁאוֹן
אֵלֶּה זו הַמִּזְרָח עַל הַמִּזְרָח
אֶתְּנָת אֶשְׁ-וּלְדָם מִסּוֹר
יְמִין בְּרוֹתָח שָׁאָר
לְבָא בְּקָלָה וְאֶת מִזְגָּה

**רשות
עבדית ככבים.**

מזהירים אלו שעשאו זאת

העביד פאל ומכהו און
זריש כלט מל אהת ליש

פִּרְמֵשָׁה אַחֲתָן שֶׁל עֲרֵיזָה

הנשות אביך רום איזהו

כל מג אשת הארץ ולטיקם

כל בריתותך וארשת איש

שענשותה מעשה ביזמות

רוכסן ברא על אוניות איש

בְּלָל בַּבְּזִי הַמֶּלֶךְ שְׂרָה לְעֵדוֹת תְּבוּתָה:

לזרת נטה להזות שוקם

כבר נזכר לעד בעיר

卷之三

שנורל לפעמיה גומי. מנגנון עם מנגנון נשען רוחץ דודיאן דרבו ורובי ייוזה הולווש נסחטן. בשני גמל עזוז בא לאחסן רוחץ הרו או טיג' גמל רוחץ שנאורה אנטול. ^(ג) מנג' רוחץ כבבון (ג) מנק' שחר נסחטן נשען רוחם. מנגנון נשען רוחם קומטן אנטול זונטאל ורובי זונטאל לשיטה נסחטן. מנגנון סולפם נר ייטס פ' אונ' יווע' לרישטן. ורובי שטצטן מנטלי טרטשן והרבע על האות אטלס הולל מסען נסחטן זונטאל ורובי זונטאל גאנטן:

(+) + (-) = 0

Digitized by srujanika@gmail.com

והיה על מצחו תמיד שלא יסיח דעתו ממנה, תפלין שיש בהן אזכורות הרבה עאכ"ז, וא"כ נימא מכח האי ק"ז שיהא אסור אפילו לכהנים הדיויטים להגביה ידים על גבי ראשיהם מחמת התפלין שיש בראשיהם. ויל' דאיינו ק"ז גמור מדרוריתא אלא מדרובנן, כמו שפירושו התוספות בפרק קמא דיומא (ח, א ד"ה ומה צץ), דהא איכא למperf' מה לץ' שכן השם בגלי תאמיר בתפלין שם מחופין עור, ואין לתרץ דהכא נמי כתוב שדי בתפלין בקמטין, חרדא דין זה כתוב גמור, דווקא שי"ז של תפלין הלכה למשה מסיני, אבל דלית יוד' לא. ועוד בץ' איכא שם המוחדר בן ד' אוותיות דחמיר טפי, ולפיכך אשכחן כמה דברים המותרין לעשות בזמן שיש תפלין בראשו, כגון הנושא משא של ד' קבין בראשו ותפלין בראשו אם אין רוצחות מפני המשוי מותר כדאיתא בריש פרק המקובל (בבא מציעא קה. ב), ועוד דרבנית הכסא עראי מותר להשתין כשהן בראשו, ואיפלו בבית הכסא קבוע היינו מתירין אי לאו דחיישין שמא יפנה כדאיתא בפרק מי שמתו (ברוכות כג, א) וכחנה רבות, וכל זה מפני שהם מחופים בעור. והא דאמרין ק"ז מצין כו' הכי קאמר, נהי נמי דaicא חומרא טפי בץ' כדפרשת, מכל מקום כיוון דaicא בתפלין צד חשיבות זה טפי שיש בהן אזכורות הרבה, סברא הוא שמן הדין יש לחכמים לחזק למשמש בהן כל שעה:

ונאמר להלן אלה יעדמו לבך. תימה אדרבה אימא ונאמר להלן ואכלת ושבעת וברכת, מה להלן בכל לשון כדאמר לעיל (לג, א). ייל' מסתברא ליה טפי למליף ברכת כהנים מברכת הר גורים, דשתייהן מפורשות בתורה הברכות עצמן, אבל לשון ברכת המזון אינה מפורשת בתורה, כך כתבו

בתולדותם, משמע דסדר תולדותם אינה אלא מאבן זו לאבן זו, לא שסדריהם סדר תולדותם באבן זו בלבד ובאבן זו בלבד, דהא לא כתיב כתולדותם אלא בתור אבן השנית, דמשמע כשהיו על האבן השנית אז יהיו בתולדותם שהוא קרייאתן מאבן זו לאבן זו כדפרשת. ונראה שלא היה כתוב בגמרה שלפני הרמב"ם מפני שהיה מוקדם:

דף לז ע"ב במדינה אמרים אותה שלוש ברכות בו. מכאן קשה לי

על הרמב"ם זיל (פ"א משקלים מ"ג, סוכה פ"ג מ"י, עי' רמב"ם הל' מע"ש פ"ג מ"ד) שפרש בכל המשניות דקtiny מדינה שכל ערי ישראל קרוין מדינה מלבד ירושלים, ולא כדפריש רשי' שאיפלו ירושלים היא בכלל מדינה, דהא מדינה דהכא ודאי כולל גם ירושלים, מדםפרש הגمراה הטעם שהיה אומרים במקdash, וכי לילך ליה מקרא (נחמה ט, ה) קומו וברכו את ה' אללהיכם מן העולם ועד העולם, והוא ודאי דווקא במקdash עצמו ולא בירושלים, וכמו אין מדינה דבמשנה שהם בודאי גם ירושלים בכלל. (א.ה. עין מש'כ רביינו תמיד כי, ב ד"ה היוצא בהן ולמדינה):

נושאים את ידים נגדי בתפיהם. דבחכני הוי נשיאת ידים, לכל הזרע נקרא יד דכתיב (דברים ו, ב) וקשרתם לאות על ירך דהינו זרוע (עי' מנחות לו, ב), ולמטה מן הכתפים לא מקרי נשיאת ידים דהינו מקום היד ממש, הלכך צריך להגביה נגדי כתפיהם:

דף ל"ח ע"א שאינו מגביה ידיו למעלה מן הציצ. וא"ת דהא בסוף פרק הקומץ (מנחות לו, ב. ועי' שבת יב, א) אמרין חייב אדם למשמש בתפלין בכל שעה קל וחומר מציז, ומה צץ שאין בו אלא אזכרה אחת אמרה תורה (שמות כה, לח)

ספר עמוד ו איטורים נעשים ואדם נעשה רע לשמיים ולא לבריות יראים כב'ו

אתהן ואל בנו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמר להם ותרנום אונקלוס כד ימرون (א) להן . ותן בטotta פ"ז [ג"ג ה'] ואלו נאמרין בלשח'ק ברכת הנים וטעמא כדתנייא [ג"ה ה'] כה תברכו בלשח'ק אריה אמר בלשח'ק או איןו אלא . בכל לשון נאמר באן כה תברכו ונאמר להן אלה יעמדו לבך את העם מה להן בלשח'ק אף כאן בלשח'ק ר' יהודה אומר אין ציריך הרוי הוא אומר כה תברכו עד שיאמר בלשון הזה . ותנייא אידך כה תברכו בעמידה אתה אומר אין ציריך הרוי הוא אומר אין אלא בישיבה נאמר כאן כה תברכו ונאמר להן אלה יעמדו לבך את העם מה להן בעמידה אף כאן בעמידה ר' (ב') אומר אין ציריך הרוי הוא אומר לשורתו ולברך בשמו מה להן (ג) בעמידה אף כאן בעמידה ושירות נופא מנגן דכחיכ בעמוד ולshortת ואע"ג דאיתקיש שירות (ד) לעמידה לא אמרין דאיתקיש לכל חומרא דשירות לפטול בלילה ובעל מום . ואמרין בתעניית פ' ג' פרקים [ג' ג'] שכור אסור לישא כפיו דאיתקיש לניר ומוטר בחרצין דאיתקיש למשות ופרקין מה משורה בעל מום לא אף מכרך בעל מום לא . דהא איתקיש לניר ומאי הזית דאיתקשת לךלה אקייש לחומרא ומתרצין אסמכרא דרבנן היא ולכלא הלכך שכור (ה) לא מיתסרי בנשיאות כפיהם . געילה אין בה נשיאות כפיהם אלא מדרבען ותנייא בגין פרקים שחריות ומוטף ומנחה (ו) יש בה נשיאות כפיהם געילה אין בה נשיאות כפים דבורי ר' יוסי ר' יהודה אומר שחריות ומוטף יש בה נשיאות כפיהם מנהה געילה אין בה נשיאות כפים . ואמרין טעמא דר' יוסי משום דמנהה איתא כל יומא שכיהא שכורות געילה דלייה כל יומא לא שכיהא שכבות (ז) לא גורנו ומסקינן הלכה בר' יוסי .

תניא איריך כה תברכו בನשיותם כפifs או איןו אלא שלא בנשיותם כפifs נאמר כאן כה תברכו ונאמר להן וישא אחר את ידיו אל העם וברכם מטה להן בנשיותם כפifs אף כאן בנשיותם כפifs. ר' יונתן אומר אינו צירך הרוי הוא אמרם ובנוו כל הימים מקיים בנוו לו מה הוא בנשיותם כפifs אף בנוו בנשיותם כפifs [ו] כתיב הוא ובנוו כל הימים. ומה היה נשית את כפifs. כדתנן בטוטה באלו נאמרים

תועפות רם

הלא ציוס טכני ממהרת לפמ"ח יגולו נכו"ז ביל רמה וה"כ כ"ה ימי חמץ לדמייך נ"י פ"יו יוס דוקול עד לכתיב כל וסוף גדור. וכ"ג נתקין קוט"תס דמלש טהרה לרנו ימי מטה וטמחה כתיב חיון לר"ע למ"כ כ"ג מגנילת לאטאל [ט' כ"ב] לנשות חותם ימי מטה וטמחה הלא מלכתין כל סמגנילס יוס מטה וטמחה סס מ' י"ז יוס מטה וטמחה וכן סס י"ח וו"ט וכ"ב ומילכתין כמה פגעים יוס ט"מ דיום דוקול ונלה נלה וז"ט ימי מטה וטמחה כתיב פ' כמה פגעים כתיב יוס מטה וטמחה למסמע יוס ונלה נלה, וכי"ב גברתי נתוע"ד פ"ג ט"ט מות ס"ג ע"ק:

ומעתה יתגלה כוונת קرم"ה כל' בסוף בט"ז ט"ז וטוב נב מטה חמי עפמ"ש מדרכך ליכך רכחה פתיחתך ב' עס"פ דלעיל ח' י"ב
וונב תגנין על סתמי נפשך ליהי מלכות גורחת נירח ונירחת מלחת נפשך טטרון מליכין ד' ח' נחרץ ה' וונב וג' ח'ין
ב' נב מיליות שנחלר יפקוד כ' נב זב הממוס במרוס על התמיד נפשך על פצעם לתמיד טירנו טהור טהורת תמיד דכליכ' וכניית
כו יומס ועילה עי"צ צהרגת"ב . וכוונת קرم"ה כי"י ה' אלס טוב נב צפוריים מושם סי' לדריש ה' מטהה" כלהמר ר' יוקף גפסחים
בכל"מ צפוריים דגעין נמי נכס מלכתי מטהה וככ"ז וככ"ג "תמיד" כלהמר ר' נב בערלה יוס סיינגה נו חולך וכ"ג צפוריים דלילד
הנולד חזון ר' יוקף גפסחים :

והנה ספר"⁷ ד্‍רוֹת כ"ג אֲקָפֵס עַמְּסָכֶת מִכְּלָן מוֹדָעָה רְבָה נְחֹלָה תְּהִלָּה לְכָה לְוִין שִׁיר צָוָס מוֹדָעָה כְּמַלֵּךְ סְנָזָר עַל עַכְלָיו דְּלִינָה דְּמַלְכוֹתָה לִינָה וְכָה"כ דִּינָה דְּלָמָה הַהְכָבָד . וְכָה"ע דְּלָטִי תְּרִיצָה וְכָה"כ דְּלָטָה מוֹדָעָה רְבָה טְהָרָה יוֹמִינָה נְדִין נְמָה נִמְמָה מִמְּסָה מִמְּסָה עַל יְלִיכָס יְלִיכָס נְלִיכָס תְּזִוְנָה סְקָנָהוּתָה וְכָלָמָר הַעֲגָן גְּנוּרָתָה מְלָךְ עַל עַכְדָּי סְוִוָה הַכָּל עוֹד וּסְפָס עַלְיכָס עַוְנָה מִמְּסָה צְבָאָה כְּלָמָר הַעֲגָן גְּנוּרָתָה וְכָלָמָר הַעֲגָן :

(א) "מרון". עיין מינוחות מ"ד ה' חול"כ כל ḥanen בסמ"ג עטן כ' "כל תימרו". (ב) ל' נתן הווער כ"ג. (ג) יואר כ' ד"ג מה טירות געמייש לח' מגרך געמייש וכ' ה' גנדפס ליטנון סגנולו פפינוי. (ד) צירות ג' ג' נטירות וכן קגיא קטע חדת ביריחס הנדרפס אלם מה שדרקן בסמ"ג בס פיריחסים נספcolon בילינה ז"ל מ"ס רבעינו נספcolon בילינה ג'ם ידעתי פיריחסו כ' ואדרנ' ג' וועוד לדע' קביה יכינו דה' שדרנו פומן בילינה כמו שא' ר' שדרנו פומן גע"מ עכ"ג. ומה' קראנץ נטא"ס דז"ג בילינה וכן קומ' מנואר מלן ולעת יכינו לאחדיר נ'ג' בילינה ודלאם קמא"כ הנטלאן האכטונ' נס' הילטטונ' ח'ג' ס' פ'ז' ז' ל' חות ט'ז' עיין ט'ז' טמוד' לח' ס'ג' ח'ז' בטאטטוטוט טס, וכל' פ'לו'ז' ק'ל' נטיחת כפיס ס' הי'ג' ט'ל' ווועס נאנו כרכ' בתפקידו געילה ווועס נטיחת כפיס טס' בילינה ווועס נטיחת כפיס טס' יロזטמי' גע'ל' ז' ווועס ט'ל' רצינו לח'ג' געילה אין נא נטיחת כפיס גע'ל' מלידנן וווע'ז' חפי' ג'י' יולדס דפְּלַגְּן עעל' ר' יומי' חומי' גע'ל' מסוס' ווירה לדרבנן ולפי' האנטקון לדילנא כר' יומי' געילה ייס' נטיחת כפיס ומכלון רה' דיטס נ'ג' בילינה. וכגנו'ג' לח' רפ'ד דטמיה'ת כ' כיון' ייס' כ' בילינה קה' דלע' חאנ' קאנ' נוועלין כפיס' פ' פערmiss צויס' דס' לח' חול'ת ה'ג' וווע' ר' דט דהמאר געילה טער'י טמיס' נטעמ' דהמאר טילוי מס' יומל' הפלית געילה פוטרטה ס' ע. ולדנ'י הילווער ת'ג' שע' חז'ה קלהר מ'ג' צוונ' דהיכל' הפלית געילה ערבית' געלס' ג'א' נ'ג' הפלית צויס' ה' עכ' ותמאכני דהיכל' חז'ה ק' הפלית' הע' דלע' יוה'ג' וווע' כאנ'ון כת' ק'ל' טס' סט'ז' גאנ'ון אלתהיין כמ'ג' ת'ג' רטהה. (ה) סכו. לפי' מט' מ'ג' גאנ'ון דרלה' להגיא כלע' גע'מ', דהילו סכו' מטור עכ'ג' מדרבן' ובנדפס חסר מט'ג' גסמן' ניל' הח' ז' נא נטיחת כפיס ועיין מט'ג' גנ'וחרי מועפות רהס ס'ק' נ'ג'. (1) ומינחה ט'ס' וווע'ג' ווועיל' ווועמן' ג'ע' מינח' ג'י' כ' (2) נא' בכח'

ובכם' תמיד פ"א במדינה כהנים נושאים את ידיהם בגד כתפייהם ובמקדש למעלה מראישין חוץ מכהן גדול שאינו מביאה ידיו למעלה מן הציער ר' יהודה אומר אף כהן גדול מביאה ידיו למעלה מן הציער שנאמר ישא אהן את ידיו אל העם ויברכם . ובעטמא במקדש שריא (ח) על ידי הכהנים ונאה הדבר שתהא שרית שכינה למעלה מראישים ובמדינה אין שכינה שורה ע"י הכהנים בלבד בגד כתפיים שאחרי (ט) שציריך נשיאת כפים כבענין הזה נקרא נשיאות דבר המקובל ונאה דאלו למעלה מכתפיו נראה כשותפה בעמידה וכותיב זה אליו ואנו התחנה לפניו במצוות (עכ' ק"ג י').

יש להטוה. על הא דתנן חוץ מכחן גדול שאינו מוגבה ידיו למעלה מן הארץ כהנים נמי איכא תפליין ומצעינו שהחומרו חכמים על בזון תפליין יותר מן הארץ. דאמרין בשבת פ"א [י"ג, ה'] חייב אדם למשמש בתפליו כל שעה ק"ז מצץ שאין בו אלא אוכרה אחת אמרה תורה על מצחו תמיד שלא יסיח דעתו ממנה תפליין שיש בה הזכורות הרבות לא כל שכן (יא) דלא חמרי תפליין מטעם רבוי אזכוריו אלא משימוש שהצרכו לחזור בהם שלא יפלו ורומם ברגלו על עניין דרישת הרגלים לא מהני חיפוי עור של בתים אבל לעניין שאר בזונות וחסרונו קדושות מהני להו לקדשות חיפוי עור הבתים ואין הקפדה בקדשות אזכורות שבתפלין המחותפות שלא (יא) מtopic הזכרות שדי בלבד העשויה בבתים ובקשרים שאינם מחופים עור. ומנין לנו דחיפוי עור מיגן ומפטיק על קדשות בתים. דאמרין בבמה אשה יוצאה [ס"ג, ה'] שקמיעות המחותפין עור אע"פ שיש להם חזירות הרבה הרבה מותר להחניטם בבית הכתא הלך מניח (יב) חיפוי עור לכל דבר חוץ מדרישת רגלים בלבד לעניין משימוש אתייא למ"ז מצץ.

תועפות רם

כָּל פון פלאו שלה לוון שבר בדלהה נטה - יונצלאם במלסן
מייר פליקן גלוול מא ציטעל האס ננטיאת כיס לוחוי דר' חנוך
הנץ נר כן הילר קמיס ר' יוסט צבאס ר' אהול מומאן כן ננטיאט
כפס פאנט ר' יהול והמר אלען גל האמי. יוס כנס מאר והמאן גל
דילמו גל זטעה מילא אלען כין
דילר ל' יוסטש נר פיי צבאס ר' אלען
כל כין שטוד צנטאל' ווועט וווקל
הט כפי טבר זוחה למולטס ג' אלען
סמנוט טסז זוחה למולטס ג' אלען
הווע גל למולטס לאו ליינטונס ואלען
מליך ליס [ל] האטס סי' ייטוב וממכי
כבי' כטטעל דקיסרין ווועט פון זיגמונט
ווקט שטוח דנטיאט כיס ווילן
סאלען לוי [ל] האט שטוח דמונט
ווקטאלן לוי האט פון מל סטולט
כפס גל טולעלן וויל מלולט האט
סאלען גל שטומן כן הוה כל עד וחד
מונטן מנטט גראטה וווקט:
הָא דסיליק פלטיקס. ס'ס לח גל
סיליק גלן דמונט ננטיס פ' גל
מחטה כהויג כטו טהאל גפריק גוואזע
(חונין דג' קאנ). האט האט מילט האט
קיפפינגן מנקהטל וויס' מטקל נמי¹
הט קפללען נבר מומלע זומל דיכטער
לגולווק נפטי' זכאי ולפראום זיס
אנס ליס נידיעס: **הָא** לאו הנטס גל
דילע האט. בסוף מסכת ס'ס (ז' נט)
המלי' סי' דקמי' זטומל גל אנטיס:
מחיצת מהל' י' י' ודוקה' בדאל
לייטס קמבעיט נטס האט
בדוחיטס פטומל דמי' גרטט זטומל גל
זטודות וו'ס לח גל האט דקמי' זטומל
מדפי' מוט טהויל' גל מילט מילט
לפסק מהיל' י' עט טהויל' קלטינס
מלען בעטן צלען אין זטרכס
חסוכא גטיעיט לכתיב האט זטומל זטומל
פليس גנד פיס זקן שומדים מהויל
שורף אלען נטפסק מהיל' זטומל זטומל
קיימי' הוואר טורקללו' מילט טיל דלע
חוין דקפי' קרלה' זאיל. מסאל' דטומל
ממס' כ'ס' (ז' גלאט) חמצע דה'ס' הפלס
ואס' מנטט נמי' פליקן זינד זוינ
(פסהס גראטס): דטנק האט טרעל מילט
לטוק מט קלח' ופלסס כלפיטס מט
סאל' ולחונן להוון האט רב זטומל פלאס
ופלונג דל' זטנסטן זט נטמאן דט'
טאטטן זט נט' מילט וו' מילט זט'
פטיט טהמאלרגט' מילט' דרייל' ט' זט'
זקמי' זט'
ולא ראניזו והגנדו לא בא לדינן ופרטנו בלאמוונז
בלא לוייה אמר אדא א' שמלאי' בית הבנמת שובליה
למי' מברכין אמר ר' זידא לאלהם שבשות איין
מנימין בר זויא' עט שאחרי כהנים אין זטומל
דאנס הא דלא אנטס והתני רב שטמי' מיבורתא דשיטה
כחנים מקצתן זולין ומקאנן עוני אמן לא קשיא' הא' זט'
דרלא אישטוריר בי עשרה גופה תנא אבא בריה דרבנן
שאזרורי כהנים אין זט' בכל ברכה פשיטא אריכי' זט'
חוינה לא מפסקא מוזהזה מא' חז' *דראמר רב' זט'
מוחזגה של ברג' איננה מפסקת בין ישראל לאביזם
צדדין מהו אמר אבא מר בר רב אש' חז' דחנן

הקורא למפרע פרק שני מגילה

ייח עין משפט

המר יפוזו צייר פראטן. החליר יקומו נבטים וכקנאות סכ"ב והת דוד מלכס: ווותם קווט. החלר זכייה קון סולדה: וליד מעתות חמוטות וIALIZED וגו': קדר מילסן פון. הר קדולקה טבודה כל מוקס סוא: מטור נפטר. צקביישט ברכס: למי איבלו. ואון מי סיכול נטען 7 כוכב' השם. סימן חלה שמו נ. סימן חלה פיקך להן נכללה לספר מודעתו להן אהת מה שתקנו חכמים: טיפופר לו כי מדריך. כל דרכם לחיים קוספר בזאתו תלוי כי נרכבת לו ובדמי בבח להן מהל מטעום גור כי יגולע: ספמ' ובלול אפקטומ. מכך כל סכמאנזון כל סקסטיק פלון לארכום דבריכם

ר' ביבי ר' תנגן אל
 ר' דוד שנאמר אחריו
 י' שׁובו בני ישראל
 ובקש אתי ה' ואות דוד
 מלךך ז' והוא שלט
 בעבורו שנא' ושהתיר
 בברית תפנין שלוחתיהם
 ובחריותם לנצח ואחר
 טבורה והדרה שנאמר
 י' וזה תחיה כבוד
 אהירון בכבה כתמים
 שנאמר וושוא אהרן און
 ר' דוד העם וברכם
 מלבד ישועה
 י' ערך כל- (ג) נרלה דרכי
 כמו כתוב (עמ"ז) יוקלן סמו ל' נמי
 וויקלן ול' סלאס (סוכטס ווילקונרמן)
 ופלות וויל' מ"ז יס' למלור וגראטס פול
 קנסים גםם וועל סס גאלוטס אקלידען
 לילון יי' קויהן מוזחן קרן האל סכל
 ליליכו סוס מניפה בטעלן לתומר טני' ק
 קאנלו יטקבן או וויס' הייס' ציטעט
 קאנלו אל פאי לא לפטרוי לפדרין :
 נקוט

מתקופת נסיךין • אף מלך נקומות מז' אדר ישבו בני ישראל ובקשו את ה'
סדרו במלען פקגה דתניתה וגיטיס: **אלודיהם** ואת דוד מלכם וכיוון שבא דוד
באהה חפלה שנאמר **"והבאותים אל דוד**
קרשי וישראלים בבית חפטלי וכיוון שבאת
חפלה באת עבודה שנאמר עלותיהם
דמיין • תרילוין סוף: **וניפויים** יולם • וכיוון מני פנק **מן מכמי**
לטנוטם בלמי: **עכרים** • וכן עכבר מס' באהה תורה שנאמר **"זוכה הורה כברנני**
האג' עיגלמי • וכן מילס: **'ומה ראו לומר ברכת כהנים אדר הורה**
(ג) **מן' פכרייט** • זו מיטוקטול **יקומך כתיב** יושא אהן את ידיו אל העם
קרלה כל נזון ודקמי מנג' יולם **ויברכם וירד מעשות הרחמתה והעללה**

יוד מושתת ההפחת ונוי
העבודה לא ס"ד דכתי ובה
סתברא עבודה והוראה חדא
ברכת כהנים דכתי ושם
ה דחקב"ה שלום שנאמר
ועשרים זקנים וממדים כמה
קולי מא הסדר שבערבים
גבורות ה' לפני ישיטל
להשיט על החולו
אל"ז אלערן ולטבון
ו של הקב"ה *דא"ז אלערן

והשלמים אימא קודם עובודה לא ס"ד דכתיב
מי כתיב לעשות מעשות כחיב ולירמה אהיה
חוודה מאין חווית דסמתה אהאי סמן אהאי
טבילה תחיה היא ומה ראו לומר שם שלום או
את שמי על בני ישראל ואני אברכם בזאת
טו ידע רבנן • תלמידי רבי טבילה זרמיה
סקוקן • פלוניגנות • מן יין או ס"י
וכט' בכמה מקומות במוסגה ובכרייך:
פרפכני. פיטקל'ן לילן: מסגאל
וחור וסדרם מכאן ואילך אסור לספר בש
וניא כהנחות פ"ג א"ל ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה

ח' הילא ז' נאה למל רכבה בר בר תנה א"ר יוחנן
מן העולם שנאמר ^{ה'}היטופר
ממר לה איש כפר גבור חיל
ממר במערבא*) מלה בסלע
ה זכרה כתיב הכא והיים
ו בספר וממאי דהאי זכרה
בשודא אומר לא תשכח
תזכיר את זכרון כפר
ז' זכיא וכו': נובי במי אילמא

כפערן. למדנו פאַלטְסָלָגָל נֶקְוָן קִיטְפָּטָן קְמָאָן זְכָאָרָן – מֵי יְמֵי גְּבוֹהָת הָר יִשְׂרָאֵל וְסִינְעָן: גְּבוֹרוֹת הָר לְמִי שְׁכוֹל לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ אֲמָדָן וְסִינְעָן: עַמְּנִימָּפָן – לְסִקְפָּה אַל גָּלְעָן: סְטוּפָן המספר בשבוחו של הקב"ה יותר מָדָי גָּעָקָן לו כי אָדָבָר אָם אָמָר אִישׁ כִּי בְּלֹעַ דָּרְשָׁ רִי יְהוָה אִישׁ כָּפָר גְּבוֹרָא מֵאַיִלְתָּה בְּלֹעַ חֲמִיהָ חַהְלָה סְמָא דְּכֹלָה מְשֻׁחָקָא כִּי אַתָּה רְבִי מְאָמָר מְשֻׁחָקָא בְּתַרְין: קְרָאהָ עַל פָּה לֹא יֵצֵא וּבוֹ: מַנְלָן אָמָר רְבָא אַתָּה וּמוֹן הָאָלָה גְּנוּמָים וּכְתִיב הַתָּם כְּתַב זֹאת זְכוֹרָן בְּסֶפֶר מָה לְהַלֵּן בְּסֶפֶר אָפָּה קְרָיאָה הִיא דְּלָמָּא עִזּוֹן בְּעַלְמָא לֹא סְלָקָא דַעַתְךָ (*דְּכַתְּבָה*) זָכוֹר יְכָל בְּהִרְיָה שְׁבָחָת בְּלֹבָן אָמָר בָּא מֵה אֵין מְקִימָם וּבוֹר בְּפָה: מְרָאָה חֲנִינָם לְ

הנני מושךך ליה חרגנו : אבל קורין
אמרין תרוייתו בלעו יווני הוי
ש ש |תוחוכה בלעו יווניות וא"ז
ויי ישראל דאי סלקא דעדך
ומי קראו אלaldo יישראאל
הדא נגיפתית לנגיפותם עברית
קחמי לה למוניא בלעו יווניות
וינו אונטבון עלילו
קראה נישפת עיברת
וינו קוריין הילעלו
ושוואל בשגבורת בלעו
בלילו אוקפאה ר ב
קורין אורה למלעוז
בכל פון קון לא אונט
תרומת דודיט על פה.

דרכיתה מקרא וקרי לה תרגום הינו על פה לא זריכא דרכיתה תרגום
אותה ללוויות בלווי וכו' : והוא אמרת קראה בכל לשון לא יצא רב ושמואל
דרמי אילימה דרכיתה אשורה וקרי לה יוניה הינו על פה א"ד אהא א"ד אל
אהא א"ד אלעד מנין שקרוא הקב"ה לעקב אל שנאמר יויקא לו אל
למובה קא ליה יעקב אל ויקרא לו יעקב מיבעי לה אלא ויקרא לו לעקב
מיתבי קרא ניפות עברית עילמות מרית יוניה לא יצא הא לא דמי אלא
לעברים עלמות לעילמים יוניה ליוונים יצא اي ה כי רב ושמואל אמר

לוקמה בכל לעו [אלא מתניהן כבירית] וכי איחמד דבר ושמואל בעל

אננהו דאמור כרשב"ג דתנן
ל"ג א אמר הילכה כרשב"ג
לא קמ"ל : והלוועו ששמעו
מתיקף לה רביינא אמרו אן
נמי מצות קרייה ופרוסמי^א
אמתה דברי רבי רקammerה
שורוגין לא הו יידי רבנן
קנא מביך פרפוץין עד מתי
היאו רבו רבו רבו רבו רבו רבו

וְנִתְמַחֵד אֶל-בָּשָׂר וְנִזְבְּחֶה
 לְלִלְכָּדָה דִּיְגָרִיה
 רְלֹבֶשֶׁב כְּאַשְׁר-מֵלֵךְ
 הָאָהָרָן וְלֵיאַסְפֵּרְתִּין
 וְכְבִּירְתָּאָן דְּכְרִירָה
 וְלֹלְעֵז שְׁמַעַן אַשְׁרָה
 עַל-עַצְמָה יְהֻדָּה מֵאַיִל
 קָרְבָּן יְמִינָה דְּהַדָּה
 אֲבִיכָּם בְּצָוֹת קְרִירָה
 סְרוּסִין

אהוה כבשו ואנרגזון לא חזיו עין ובן מא' מלמד הוויזטן שמעו
להחוא נברא דהה מהף במוייה אמרה ליה עד מתי אתה מסלול ביש
חשך על ה' יתברך אמר רב בר חנה זומנא חרוא הו אולנא ב-
טונא ואמד לי שקל יתברך ושדי אגמלאי לא הו ידע' רבנן מי'.
שמעוה לאמתה דברי רבי דהוות אמרה לחרורה שקהל' טאטיריא וטאמני
*) נמיין [פרק מה] גוטס פילאל בעכל משתקא

הש"ם וכונן נסא ורומי שמו מכך ומי' [משפט] עמי אהירן דלא י"ד פורט האושתרכין ב' נ' פירוט הפקה והפקה בה כלומר התעתק בתרחן רכיד' פראט' פראט' פירוט

הנחות הב' ב'
טולמים בדור עילאי סכ"ד וה'ג' ב' פס' נז' נקומות כל נבי ומתקין וכו' וקדלות: גבורא אמתות וחור וכדרות. נישן דף ג' ב' דחי ס"ד וכו' יטב מה ול' וזה נג' דרכי כחין ויקלח צמו וכו' כי: הוחנו לפסר. פני נקון ק"ה ס"ה צ' כל חמי נקמה' ר' קריה פרידמן יבא פ' פיסק כנונ שקדרא וופסיק בינו בין וחזרו וומתיחל מטבחים שאפק. ס

הגהות הביה'ת גליון השם

⁵⁰ נחלתו מות קבב דמי' נולאה. סיפן גלקיטו גם כי דזוקנו ע"פ סעון דלון וידעו ספירותם של כל כוחותהarios וו"ע.

¹ ביאר בירב הרים, מילון עברי-נוצרי, נס ציונה, 1990, ס. 10.

הנאל נר

במדבר ז נשא

וְעַל שָׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחֲרֵי יִשְׁתַּחַת הַצּוֹר יְיֻזָּן:
כִּא זֹאת תּוֹרַת הַנּוֹזֵר אֲשֶׁר יָדָר קָרְבָּנוּ לְיהוָה
עַל-גָּנוֹרֶז מִלְבָד אֲשֶׁר-תִּשְׁגַּג יְדוֹ כַּפְיָנְדוֹ
אֲשֶׁר יָדָר בֶּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת גָּנוֹרֶז: פ
כִּכְבָּר יְהוָה אֶל-מְשָׁה לְאמֹר: כִּי דָבָר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנֵיו לְאמֹר כַּאֲמָר
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לְהָם: ס כִּי יָבֹרְךָ
יְהוָה וַיִּשְׁמַרְךָ: ס כִּי יָאֵר יְהוָה | פָנָיו אֶלְיךָ
וַיַּחֲנֹן: ס כִּי יִשְׁאֵל יְהוָה | פָנָיו אֶלְיךָ וַיִּשְׁמַע לְךָ
שְׁלוֹם: ס כִּי וַיְשַׁמֵּן אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶנְיַמֵּן אֶת-בְּנֵי אַבְרָהָם: ס כִּי יְשַׁבֵּת
בְּקִיּוֹמָא לְשִׁצְיָצִי מְשָׁה לְאַקְמָא יְהִי
כִּישְׁפְּנָא וְרַבִּי יְתָהָה וְקַרְשָׁתָה וְתָהָה וְתָה
כָּל מְנוּחָה וְתִתְמַרְבֵּחָה וְתִתְמַלֵּחָה כָּל
וְאֶנְיַמֵּן אֶת-בְּנֵי אַבְרָהָם: ס חַמְישָׁ ז א וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלֹות מְשָׁה לְהַקְרִים אֶת-
הַמְּשֻׁבֵּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּש אֹתוֹ וְאֶת-בְּלָי-בְּלָי וְאֶת-הַמּוֹבֵח וְאֶת-

הארטוס לו מכל תלמידים, מוקף על צלמי נoir הולע הוה. לפ' ז' ויד' יכון צלמי מיר בכלנו יקומו לדין בדבר סחך לאפרעם ורועם, סמך קונה נסמיין נכלנן לדין ט' נמה וטוק ופער פ' עט' סמך מלבד אשר תשיג יוזג. טהו למור קדרין מיר מל ממן נגלה על מהה שולות ועל מהה תלמידים י' כפי קדרין טבר יזרען צלמי מוקף על נוותת נהר. [ט' ע' פורט סנמי מוקף] וילן יסקרי, טהו למור נכייע מיר ממץ נוירות על מנת נגלה טן סלא נסמות בלאן, אין מי קורה צו קדרין צורן צלמי יעס' [ט' פ' ט' נסמות בלאן, אין מי קורה צו קדרין צורן צלמי יעס' ורינס ספידי פ']: (ב') אמרור לדהם. כמו צ'ול' צמ' ט' דומ' לוי' ז' ז' צלען' ז' דיק' ע': אמרור לדהם. טקיין צול' צומ' מעיט' ט' פ' א' צלען' ז' דיק' ע': אמרור לדהם. מל' ג' מיניכט נמאפ'ן וככטלת, מל' ג' נצ'וונ' ז' ז' צלט' (ט' ט' ט' נסמות בלאן, אין מי קורה צו קדרין צורן צלמי יעס' ט' פ' ט' נסמות בלאן, אין מי קורה צו קדרין צורן צלמי יעס' ז' ז' צלען' ז' דיק' ע': (כ') יברך. שימרכטו נCKER צלען' ז' ז' צלען' ז' דיק' ע': זישמדך. צלען' עיזו עעל' חז'דים ייטול ממוקן, טק' נסמות נסמה לאבדו לי' יכל לאט'מו מל' לאט', זכין סבל'יט' למסיט' עלי' וווטלן מומחה ממנה מה הנמה יט' לו' נסמתה זו, אול' קקדזות גורץ קו' קו' הנומן קו' בטומר וטומא. ט' ואל' נס' מדליך דרכו צו נספל' (ט'): (ט') יאר' הז' פני' א' אריך. ג'לה נ' פnis סומוקום, פnis נטונוגט (ט' נטונוגט י' א' אריך.

שפטין חכמים הקוצר

ובב אל-אנן ובוני, ומלה 'לחם' אל בני ישראל, כאילו אמר, כל אחד מהם אמר לו ללחם לישראל הרכבתה הכתובה בסופו (ויאי). נג. דאמ' בפרק שhortה ירכבים בעצמו, אם כן מה תעלת ברכתה הכתובה, וכן יה' בברכתו (ויאי). נג. דב'ין שhortה דברך רוח ואור להיות ה'בשוע'.

יש. אבל לא על מאה חתואתו, רשותה איננה באח בגדביה, וכך נזכר יאשר תשיטנו ונ' דהינו קדשים באבאים בדור ונדרה (קדורות). ב. ד' – תניינה דבפני דודר אף אם פחתות מויין, אך בחוק עיל וחותם גורו, רצונו לומר, דודר שחדתנו מורה בבל לא מרות ר' ר' (ראב''). כה. שפידרשו לשון דודר, המורה על נחמתה הפועל ההואה (רא'א''). כב. וריהה מל' אמרו' דודר,

